ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2010 *

Στην υπόθεση C-354/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 14ης Αυγούστου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Σεπτεμβρίου 2009, στο πλαίσιο της δίκης

Gaston Schul BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Toader, πρόεδρο τμήματος (εισηγήτρια), P. Kūris και L. Bay Larsen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Wissels και B. Koopman,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B.-R. Killmann και W. Roels,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 33 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Gaston Schul BV (στο εξής: Gaston Schul) και του Staatssecretaris van Financiën όσον αφορά πράξη εκ των υστέρων εισπράξεως τελωνειακής οφειλής.

Το νομικό πλαίσιο

Η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης

3 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα ορίζει:

«Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 και 33, […].

[…]»

4 Το άρθρο 33 του τελωνειακού κώδικα έχει ως εξής:

«Η δασμολογητέα αξία δεν περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία, εφόσον αυτά διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή:

α) έξοδα μεταφοράς των εμπορευμάτων μετά την άφιξή τους στον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

β) έξοδα σχετικά με εργασίες κατασκευής, εγκατάστασης, συναρμολόγησης, συντήρησης ή τεχνικής βοήθειας, οι οποίες λαμβάνουν χώρα μετά την εισαγωγή, όσον αφορά τα εισαγόμενα εμπορεύματα, όπως εγκαταστάσεις, μηχανές ή βιομηχανικό υλικό·

γ) τα ποσά των τόκων που καταβάλλονται βάσει συμφωνίας χρηματοδότησης που έχει συνάψει ο αγοραστής και αφορά την αγορά εισαγόμενων εμπορευμάτων, ανεξάρτητα από το αν η χρηματοδότηση πραγματοποιείται από τον πωλητή, τράπεζα ή άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον η σχετική συμφωνία χρηματοδότησης έχει συναφθεί εγγράφως και ο αγοραστής μπορεί να αποδείξει, αν του το ζητήσουν, ότι:

— τα εμπορεύματα του είδους αυτού πράγματι πωλούνται στην τιμή που δηλώθηκε ως πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα,

και

— τα αιτούμενο επιτόκιο δεν υπερβαίνει το επίπεδο επιτοκίων που επικρατεί για τις συναλλαγές του είδους αυτού στη χώρα και κατά τη στιγμή που συμφωνήθηκε η χρηματοδότηση·

δ) τα έξοδα για το δικαίωμα αναπαραγωγής στην Κοινότητα των εισαγόμενων εμπορευμάτων·

ε) τις προμήθειες αγοράς·

στ) τους εισαγωγικούς δασμούς και άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις που πρέπει να πληρωθούν μέσα στην Κοινότητα λόγω της εισαγωγής ή της πώλησης των εμπορευμάτων.»

5 Το άρθρο 220, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προβλέπει:

«Όταν το ποσό των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή δεν έχει βεβαιωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 218 και 219 ή έχει βεβαιωθεί σε ύψος χαμηλότερο εκείνου που νομίμως οφειλόταν, η βεβαίωση του ποσού των δασμών που έχει ή που απομένει να εισπραχθεί, πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση αυτή και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει τον οφειλέτη (βεβαίωση εκ των υστέρων). Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 219.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

6 Η Gaston Schul, η οποία είναι εκτελωνίστρια, υπέβαλε στις αρχές των Κάτω Χωρών κατά τα έτη 1998 έως 2000, διάφορες διασαφήσεις για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία αλιευτικών προϊόντων.

7 Η εν λόγω εταιρία υπέβαλε τις διασαφήσεις αυτές επ' ονόματι και για λογαριασμό της, κατ' εντολή ενός Ισλανδού μεταφορέα, ο οποίος ενεργούσε κατ' εντολή ενός Ισλανδού εξαγωγέα.

8 Οι εν λόγω διασαφήσεις συνοδεύονταν από αιτήσεις εφαρμογής προτιμησιακού μηδενικού συντελεστή δασμών λόγω της καταγωγής ΕΟΧ των προϊόντων αυτών. Η Gaston Schul επισύναπτε στις διασαφήσεις αντίγραφα των τιμολογίων του Ισλανδού εξαγωγέα στα οποία αναγραφόταν ως όρος παραδόσεως DDP (Delivered Duty Paid [παράδοση με καταβεβλημένους δασμούς]) και η εξής δήλωση: «[ο] εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [...] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ΕΟΧ». Ο όρος παραδόσεως DDP υπήρχε και στις διασαφήσεις.

9 Κατόπιν έρευνας για την καταγωγή των προϊόντων αποκαλύφθηκε ότι αυτά ήταν στην πραγματικότητα καταγωγής τρίτων χωρών και, επομένως, δεν ήταν ορθή η εφαρμογή του προτιμησιακού συντελεστή.

10 Ο Staatssecretaris van Financiën προέβη ως εκ τούτου σε εκ των υστέρων βεβαίωση των δασμών και, με εκκαθαριστικά σημειώματα της 7ης, 11ης και 28ης Ιουνίου 2001, κάλεσε τη Gaston Schul να καταβάλει τους εν λόγω δασμούς.

11 Η εν λόγω διοικητική αρχή υπολόγισε το ποσό των καταβλητέων δασμών λαμβάνοντας ως δασμολογητέα αξία τη συναλλακτική αξία που αναγραφόταν στις διασαφήσεις εισαγωγής χωρίς να αφαιρέσει το ποσό των καταβλητέων δασμών.

12 Ο Staatssecretaris van Financiën απέρριψε, στη συνέχεια, τη διοικητική ένσταση της Gaston Schul με την οποία αυτή ζητούσε τη μείωση της οφειλής της με αφαίρεση από το ποσό της συναλλακτικής αξίας των εκ των υστέρων βεβαιωθέντων δασμών.

13 Το Rechtbank te Haarlem απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση. Μετά την επικύρωση της αποφάσεως αυτής στο εφετείο, η Gaston Schul άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Hoge Raad der Nederlanden.

14 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει εισαγωγικά ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο πωλητής και ο αγοραστής συμφώνησαν ότι οι δασμοί θα βαρύνουν τον πωλητή. Ωστόσο, κατά τη σύναψη της σύμβασης υπήρξε πλάνη ως προς την καταγωγή των προϊόντων και, συνεπώς, ως προς το ποσό των κατά νόμο οφειλομένων δασμών.

15 Προκειμένου να επιλύσει την ενώπιόν του διαφορά, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ουσιώδες το κατά πόσον, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα.

16 Συναφώς, το Hoge Raad der Nederlanden αναφέρεται, αφενός, στη γνωμοδότηση 3.1, με τίτλο «Σημασία της φράσης "εφόσον αυτά διακρίνονται" στην επεξηγηματική σημείωση του άρθρου 1 της συμφωνίας: δασμοί και τέλη του κράτους εισαγωγής», της τεχνικής επιτροπής δασμολογικής αξιολογήσεως του Παγκόσμιου Οργανισμού Τελωνείων και, αφετέρου, στο ερμηνευτικό σχόλιο 5 της Επιτροπής Τελωνειακού Κώδικα, τμήμα δασμολογητέα αξία (στο εξής: σχόλιο 5).

17 Έτσι, εξετάζοντας το κατά πόσον, όταν η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή περιλαμβάνει ένα ποσό που αντιστοιχεί σε δασμούς και επιβαρύνσεις της χώρας εισαγωγής, οι εν λόγω δασμοί και οι επιβαρύνσεις πρέπει να αφαιρεθούν όταν δεν αναγράφονται χωριστά στο τιμολόγιο και όταν ο εισαγωγέας δεν ζήτησε την αφαίρεση αυτή, η εν λόγω τεχνική επιτροπή έκρινε ότι, «[…] [δ]εδομένου ότι, εξ ορισμού, είναι δυνατό να διακρίνονται οι δασμοί και οι επιβαρύνσεις της χώρας εισαγωγής από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, οι εν λόγω δασμοί και οι επιβαρύνσεις δεν αποτελούν τμήμα της δασμολογητέας αξίας».

18 Περαιτέρω, το σχόλιο 5 αναφέρει στα σημεία 8 έως 10:

«8. Οδηγίες για την ερμηνεία της έννοιας “διακρίνονται”, όσον αφορά τους εισαγωγικούς δασμούς και άλλες κατά την εισαγωγή ή την πώληση εμπορευμάτων οφειλόμενες επιβαρύνσεις, περιέχονται σε μια γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Φορολογητέας Αξίας του ΠΟΤ. Σ΄ αυτή τη γνωμοδότηση (σημείο 3.1) καθορίζεται ότι οι εισαγωγικοί δασμοί και επιβαρύνσεις της χώρας εισαγωγής δεν περιλαμβάνονται στη δασμολογητέα αξία, δεδομένου ότι, λόγω της φύσεώς τους, μπορούν να διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή. Εμπεριέχονται πράγματι σε επίσημους καταλόγους.

9. Σ΄ αυτό το πλαίσιο, η λέξη “διακρίνονται” σημαίνει στην πραγματικότητα το ίδιο με “είναι δυνατό να διακρίνονται”. Η γνωμοδότηση αυτή αφορά περίπτωση, όπου οι δασμοί και οι επιβαρύνσεις δεν αναγράφονταν χωριστά στο τιμολόγιο. Είναι όμως αυτονόητο ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι στο τιμολόγιο ή σε ένα άλλο συνοδευτικό έγγραφο μνημονευόταν σαφώς ότι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή περιελάμβανε αυτά τα έξοδα.

10. Κατά το σημείο 4, το εξαιρούμενο από τη δασμολογητέα αξία ποσό πρέπει να εξειδικεύεται στο έντυπο διασαφήσεως DV 1.»

19 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τα έγγραφα που αναφέρονται στη σκέψη 16 της παρούσας αποφάσεως δεν αρκούν για να αποδειχθεί ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα.

20 Έτσι, υπέρ της αφαίρεσης των εισαγωγικών δασμών από τη δασμολογητέα αξία συνηγορεί το γεγονός ότι, κατά το σημείο 9 του Σχολίου 5, ο τελωνειακός κώδικας δεν απαιτεί να αναγράφεται ρητώς στο τιμολόγιο του πωλητή το ποσό των εν λόγω δασμών. Αρκεί να μνημονεύεται σαφώς στο τιμολόγιο ή σε άλλο συνοδευτικό έγγραφο ότι οι δασμοί αυτοί περιλαμβάνονται στην τιμή.

21 Περαιτέρω, ακόμη και στην περίπτωση που ο πωλητής και ο αγοραστής εκτίμησαν ότι η εισαγωγή θα είχε ως συνέπεια την επιβολή δασμών, μπορεί να είναι δύσκολο να καθοριστεί εκ των προτέρων το ακριβές ποσό των δασμών αυτών, ιδίως σε περίπτωση αβεβαιότητας ως προς τη δασμολογική κατάταξη των οικείων εμπορευμάτων.

22 Εξάλλου, ο συνυπολογισμός των εισαγωγικών δασμών στη δασμολογητέα αξία θα είχε ως αποτέλεσμα, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, την είσπραξη δασμών εισαγωγής όχι μόνον επί της πραγματικής οικονομικής αξίας των εμπορευμάτων, αλλά και επί των εισαγωγικών δασμών.

23 Αντιθέτως, κατά της αφαίρεσης των εισαγωγικών δασμών από τη δασμολογητέα αξία συνηγορεί το γεγονός ότι, υπό το πρίσμα του ίδιου σημείου 9 του Σχολίου 5, έχει σημασία το αν τα συμβαλλόμενα μέρη κατέστησαν φανερό ότι γνώριζαν ότι το τίμημα προοριζόταν να καλύψει τους δασμούς αυτούς. Πάντως, εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα μέρη είχαν εσφαλμένη αντίληψη της πραγματικής κατάστασης, από

κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ποια θα ήταν η τιμή πώλησης αν ο πωλητής γνώριζε την καταγωγή των προϊόντων.

24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hoge Raad der Nederlanden αποφάσισε να αναστείλει την εκδίκαση της υποθέσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει στην περίπτωση εκ των υστέρων βεβαιώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 220 του τελωνειακού κώδικα, να λαμβάνεται ως δεδομένο ότι πληρούται η κατά το άρθρο 33 [του εν λόγω κώδικα] προϋπόθεση, κατά την οποία η δασμολογητέα αξία δεν περιλαμβάνει εισαγωγικούς δασμούς, όταν ο πωλητής και ο αγοραστής των οικείων εμπορευμάτων έχουν συνομολογήσει τον όρο παραδόσεως "delivered [duty] paid" και αυτό μνημονεύεται στην τελωνειακή διασάφηση, ακόμη κι όταν κατά τον καθορισμό της συναλλακτικής αξίας έλαβαν —κακώς— ως δεδομένο ότι δεν θα οφείλονταν δασμοί κατά την εισαγωγή των εμπορευμάτων στην Κοινότητα και, επομένως, δεν δηλώθηκε κανένα ποσό δασμών στο τιμολόγιο και στη διασάφηση ή σε σχέση με αυτή;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

25 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα, κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή, όταν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι τα εμπορεύματα αυτά θα παραδίδονται DDP (Delivered Duty Paid) και έχουν αναγράψει τον όρο αυτό στη διασάφηση αλλά, λόγω πλάνης ως προς την προτιμησιακή καταγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων, δεν αναφέρουν κανένα ποσό εισαγωγικών δασμών.

26 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να εξεταστεί το περιεχόμενο της προϋπόθεσης του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα, κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης των συμβαλλομένων σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης.

27 Εισαγωγικά, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σκοπός της νομοθεσίας περί τελωνειακής εκτιμήσεως της Ένωσης είναι η διαμόρφωση ενός συστήματος δίκαιου, ομοιόμορφου και ουδέτερου, το οποίο να αποκλείει τη χρησιμοποίηση αυθαιρέτων ή πλασματικών δασμολογικών αξιών (βλ. απόφαση της 19ης Μαρτίου 2009, C-256/07, Mitsui & Co. Deutschland, Συλλογή 2009, σ. I-1951, σκέψη 20 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι, κατ' αρχήν, η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης.

29 Περαιτέρω, η αξία αυτή πρέπει να αντανακλά την πραγματική οικονομική αξία του εισαγομένου εμπορεύματος και να λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία του εμπορεύματος αυτού που έχουν οικονομική αξία (βλ. αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2006, C-306/04, Compaq Computer International Corporation, Συλλογή 2006, σ. I-10991, σκέψη 30, και Mitsui & Co., προπαρατεθείσα, σκέψη 20).

30 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 33, στοιχείο στ΄, του τελωνειακού κώδικα παρέχει τη δυνατότητα αφαίρεσης της δασμολογητέας αξίας των εισαγωγικών δασμών που ισχύουν στην Ένωση, αλλά εξαρτά την αφαίρεση αυτή από την πλήρωση της προϋπόθεσης κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή.

31 Η Ολλανδική Κυβέρνηση εκτιμά ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται διότι, υπό το φως των διαθέσιμων στοιχείων, οι τελωνειακές αρχές δεν ήταν σε θέση να διακρίνουν τους εισαγωγικούς δασμούς από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή.

32 Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο, με τις αποφάσεις της 18ης Απριλίου 1991, C-79/89, Brown Boveri (Συλλογή 1991, σ. I-1853), της 5ης Δεκεμβρίου 2002, C-379/00, Overland Footwear (Συλλογή 2002, σ. I-11133), και της 20ής Οκτωβρίου 2005, C-468/03, Overland Footwear (Συλλογή 2005, σ. I-8937), αποφάνθηκε ότι έξοδα όπως οι προμήθειες αγοράς και τα έξοδα των εργασιών συναρμολόγησης μπορούν να θεωρηθούν ότι «διακρίνονται» μόνο στον βαθμό που δηλώνονται με τη διασάφηση εισαγωγής χωριστά από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή. Η νομολογία αυτή έχει πλήρη εφαρμογή, κατά την εν λόγω κυβέρνηση, στην περίπτωση της αφαίρεσης των εισαγωγικών δασμών από τη δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων αυτών.

33 Κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, όταν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν έχουν αναγράψει στα τιμολόγια ή στη διασάφηση το ποσό των εισαγωγικών δασμών λόγω πλάνης ως προς την προτιμησιακή καταγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων, η προϋπόθεση του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα δεν πληρούται.

34 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ακόμη και αν οι συμβαλλόμενοι κακώς έλαβαν ως δεδομένο ότι δεν οφείλονται δασμοί κατά την εισαγωγή, η συμφωνία μεταξύ αγοραστή και πωλητή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σύμφωνα με τη ρήτρα DDP, οι δασμοί θα βαρύνουν τον πωλητή και ότι, επομένως, οι εισαγωγικοί δασμοί που ενδεχομένως οφείλονται περιλαμβάνονται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή.

35 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, όπως υπογράμμισαν τόσο η Ολλανδική Κυβέρνηση όσο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από το γεγονός ότι η ρήτρα DDP επιφορτίζει τον πωλητή με μία μείζονα υποχρέωση βάσει της οποίας αυτός αναλαμβάνει να καλύψει όλα τα έξοδα και τους κινδύνους που συνδέονται με την παράδοση των εμπορευμάτων στο κράτος εισαγωγής. Έτσι, ο πωλητής βαρύνεται ιδίως με έξοδα εκτελωνισμού και αναλαμβάνει να καλύψει κάθε πιθανή διαφορά μεταξύ, αφενός, του ποσού των δασμών που εκτιμήθηκε ως νομίμως οφειλόμενο κατά τη σύναψη της σύμβασης και, αφετέρου, του ποσού που βεβαίωσαν οι τελωνειακές αρχές, χωρίς να μπορεί να αξιώσει από τον αγοραστή, σε περίπτωση διαφοράς, αύξηση της τιμής ή αντισταθμιστική πληρωμή.

36 Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι, βάσει ιδίως των άρθρων 217 και 220 του τελωνειακού κώδικα, αρμόδιες για τον υπολογισμό των δασμών εισαγωγής είναι οι αρχές του κράτους εισαγωγής. Πάντως, όταν η συναλλακτική αξία δηλώνεται ορθώς στις διασαφήσεις και το εφαρμοστέο ποσό των δασμών μπορεί να καθοριστεί βάσει της καταγωγής των εμπορευμάτων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι εν λόγω αρχές είναι σε θέση να υπολογίσουν το ποσό των νομίμως οφειλομένων εισαγωγικών δασμών και, επομένως, να αφαιρέσουν την αξία των δασμών αυτών από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή.

37 Περαιτέρω, όπως προβάλλει η Επιτροπή, αντιθέτως προς τα άλλα έξοδα που αναφέρονται στο άρθρο 33 του τελωνειακού κώδικα, όπως οι προμήθειες αγοράς ή τα έξοδα των εργασιών συναρμολόγησης η ύπαρξη και το ύψος των οποίων βασίζονται αποκλειστικά στη βούληση των συμβαλλομένων και τις οποίες δεν μπορούν να γνωρίζουν οι τελωνειακές αρχές παρά μόνον εφόσον προκύπτουν ρητώς από τις διασαφήσεις και τα συναφή έγγραφα, οι εισαγωγικοί δασμοί ρυθμίζονται δεσμευτικώς από το κοινό δασμολόγιο της Ένωσης. Επομένως, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, αποκλείεται ο κίνδυνος παρουσίασης πλασματικών ή υπερτιμολογημένων δαπανών προκειμένου να μειωθεί δολίως η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων προϊόντων.

38 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μολονότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η αφαίρεση των υψηλότερων απ' ό,τι αρχικώς είχε υπολογίσει ο πωλητής εισαγωγικών δασμών, που καθορίσθηκαν σε εκ των υστέρων έλεγχο, συνεπάγεται μείωση της δασμολογητέας αξίας των εισαγομένων προϊόντων, η αξία αυτή δεν μπορεί ωστόσο να θεωρηθεί αυθαίρετη ή πλασματική, αλλά πρέπει, αντιθέτως, να θεωρηθεί ότι αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική αξία των εμπορευμάτων αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη νομική κατάσταση των συμβαλλομένων.

39 Ακόμη και αν, όπως υποστηρίζει η Ολλανδική Κυβέρνηση, ο πωλητής επέλεξε, γνωρίζοντας κατά τη σύναψη της σύμβασης το ακριβές ποσό των εισαγωγικών δασμών, να αυξήσει την τιμή των εμπορευμάτων αντί να μειώσει το κέρδος του, το γεγονός αυτό δεν αποκλείει, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, να ανέλαβε ο πωλητής την υποχρέωση να επιβαρυνθεί εξ ολοκλήρου με τα έξοδα εκτελωνισμού καθώς και τις συνέπειες ενδεχόμενων νομικών ή πραγματικών σφαλμάτων του κατά την εκτίμηση των εισαγωγικών δασμών, χωρίς να μπορεί να αξιώσει από τον αγοραστή αύξηση της τιμής ή οποιαδήποτε άλλη αντισταθμιστική πληρωμή.

40 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η προϋπόθεση του άρθρου 33 του τελωνειακού κώδικα, κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή, πληρούται όταν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι τα εμπορεύματα αυτά θα παραδίδονται DDP (Delivered Duty Paid) και έχουν αναγράψει τον όρο αυτό στη διασάφηση αλλά, λόγω πλάνης ως προς την προτιμησιακή καταγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων, δεν αναφέρουν κανένα ποσό εισαγωγικών δασμών.

Επί των δικαστικών εξόδων

41 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Η προϋπόθεση του άρθρου 33 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή, πληρούται όταν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι τα εμπορεύματα αυτά θα παραδίδονται DDP (Delivered Duty Paid) και έχουν αναγράψει τον όρο αυτό στη διασάφηση αλλά, λόγω πλάνης ως προς την προτιμησιακή καταγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων, δεν αναφέρουν κανένα ποσό εισαγωγικών δασμών.

(υπογραφές)